

İRANLI ERMENİ BİR TÜCCARIN TEREKESİ VE TİCARI ETKİNLİĞİ ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

Serap YILMAZ

Giriş

Tereke Defterleri ismiyle anılan belgelerin Osmanlı ekonomik ve sosyal araştırmalarında taşıdıkları önem bilinmektedir (1). Genel çizgileriyle hatırlamak gerekirse, *tereke* veya *metrûkât defterleri* vefat eden müslümanların bırakıkları malların saptanıp, bu malların şeriat esaslarına göre bölünmesini gösteren kadı defterleridir(2). Kadılar, yalnız küçük yaşıta yetim çocukların ve kayıp kişilerin haklarını korumak veya vasiyetlerin yerine getirilip getirilmeydiğini kontrol amacıyla, vefat edenlerin mirasına el koyup muhallefâtı saptar ve mirasçıların paylarını tayin ederdi. Bununla birlikte, *îlgililerin bizzat talebi üzerine*, mirasçıların anlaşmazlığı veya vefat eden kişinin alacak ve borçlarının mahkeme kararı ile saptanıp, tahsili gereken karmaşık, genellikle ticari işlemlerin sözkonusu olduğu durumlarda da, mirasın mahkeme önünde saptanıp, taksim edildiği olmaktadır.

-
- 1) Ömer Lütfi Barkan bu belgelerin önemini yıllar önce belirtmişti ("Edirne Askeri Kassamı'na ait Tereke Defterleri (1545-1659) "Belgeler", c. III, s. 5-6 (1966), s. 1,2; Aynı şekilde H. İnalçık (Bk: alttaki not).
  - 2) Halil İnalçık, "15. Asır Türkiye İktisadi ve İctimai Kaynakları", *İktisat Fakültesi Mecmuası*, c.15 (Ekim 1953 Temmuz 1954), no 1-4, s.2. Yazar en eski Tereke Defterlerinin Bursa Müzesinde bulunduğuunu belirtir (s.1); Kanunnâmelerde "kefere defterleri" üzerine oldukça açıklık getirilmiştir: "livâ-i mezburede (Erzurum) kadı olanlar tahtı kazalarında vâki' olan keferenin âyin'i bâtilâları üzerine... ve rüsûmu kismetlerine sabî ve sabîyye ve sahibi gâyip olanlardan gayri madâm ki talep itmeyeler ellerinde olan ahkâmi şerife mücebine 'amil olup hilâfi emri şerif- ve resmi kismet deyü nesnelerin almayalar..." (Ö.L. Barkan, *XV. ve XVI. Asırlarda Osmanlı İmparatorluğunda Ziraî Ekonomisinin Hukuki ve Malî Esasları*, c.I, Kanunlar I, İstanbul 1945, s. 69.

Uygulamaya gelince, miras kalmış olan mallar, kadi'nın bu işlerde uzmanlaşmış memurunun, *kassam*'in önünde sayılır ve bunlar yetkili *bilirkişiler* veya *dellâllar* aracılığıyla değerlendirilerek, detaylı *muhallefat* listeleri düzenlenirdi. Listelerde vefat eden kişinin cenaze masrafları ile borçları, vasiyetlerinin yerine getirilmesi için gerekli miktarlar ayrı ayrı belirtildikten sonra, geriye kalan eşya veya eşyanın satışından elde edilen meblâğ, İslâm miras hukuku gözönünde bulundurularak mirasçılar arasında dağıtıldı. Mahkeme, sunduğu bu hizmet karşılığında mirasın, mirasçılara pay edilecek kısmının binde onbeş veya yirmisi oranında bir vergi, *resm-i kismet* almaktaydı. Bu resim, kadi'nun, hüccet tanzimi veya sicilden bir örnek çıkarma vb. gibi çeşitli hizmetlerden dolayı, almağa hak kazandığı diğer resimler arasında, belli başlı gelir kaynağını oluşturmaktaydı.

Konuya ilgili olarak, kanunnamelerde, mirasçıların isteği üzerine yapılan paylaştırmalarda da, kadıların binde onbeş zamanına göre binde yirmiden fazla *resm-i kismet* alması yasak edilmekte; fazla vergi almak için, vefat edenin mallarının değerinin, *kassâmlar* tarafından bilerek fazla takdir edilmesi tehlikesine dikkat çekilmektedir.

Muhallefat listelerinin veya envanterde gösterilen malların toplam değerinin, mirasın gerçeğe yakın bir göstergesi olduğu açıklıdır. Ancak vefat eden kişinin tüm varlığını gösterdiğini iddia etmek zordur. Barkan'a göre, özellikle ticaret amacıyla yapılan seyahatler sırasında; hac veya sefer yolculuklarında vefat edenlere; bir han köşesine konmuş tüccar mallarına ait tereke listelerinde, vefat edenin kendi memleketinde veya ilgili olduğu bölgelerdeki bütün mal ve alacaklarının bulunmaması mümkündür. Örneğin, Edirne'de bir handa vefat etmiş olan Hacı Hamza oğlu Abdurrahman Efendi'ye ait bulunan muhallefat listesi ile Edirne'de yaşayan Ahmed Beşe isimli yeniceri, İstanbul'da ticaret amacıyla kalmakta olduğu bir handa vefat ettiğî zaman tutulan muhallefat listelerinin, adı geçen kişilerin gerçek mal varlığının göstergesi olup olmadığı tartışılabılır(3).

Bir Osmanlı tüccarı iş için gitmiş olduğu yabancı bir ülkede vefat etmiş ise geride bıraktığı malları ne olmaktadır? Örneğin "ticaret

---

3) Ö.L. Barkan, "Edirne Askeri Kassamı'na..." s. 2, 3, 8, 63, 65, 74 ve 75.

tarıyla diyar-ı Venediğe gittikde anda vefat eden Davud Beye nâm râcil'in" (4), yeniçerinin, terekesi konusunda ne söylenebilir? Anlaşıldığı kadariyla uluslararası ticarette genel uygulama, en azından Osmanlı adalet anlayışı açısından, vefat eden kişinin mal varlığının, kişinin ait olduğu ülkeye iade edilmesidir. XVI. yüzyılın ikinci yılında (1564-1592 yılları arasında olmalı) Rusya'da vefat eden Osmanlı tüccarlarının mallarına dair bir belgeden şunları okuyoruz. "Moskov Kırıluna namei hümeyun ki Memaliki mahrusemiz reayasından olup vilayetinizde vefat eden memaliki mahrusemiz tâcirlerinden Kaya Bali ve Pevane nam kimesnelerin ve zîmmilerden Todoruk nam Ermeninin cümle mal ve menalleri sizin canibinizden zabit olunduğu İslâm olundu. İmdi vilâyetiniz tâcirlerinden ve âdemlerinden ihtiyarları ile gelüb vilayetinizde mûrd olanların malları ve esbabları için mektubunuzla talep olundukda âyını adaletimiz muktezasınca teslim olunagelmiştir. Gerekdir ki Name-i Hümeyunumuzla Behram nam kimesne vusul buldukda müteveffayı mezburların zabit olunan muhallefat ve mataların ve metalar ile olan akçeleri bîkusur mezbura teslim olunmak babında envai mesai cemilenüz vücuda getürile..." (5).

Diğer taraftan, Batılı bir tüccar Osmanlı topraklarında vefat ettiğinde kapitülasyonların devreye girdiği bilinmektedir. Ancak Doğulu bir tüccar, örneğin İranlı (Acem) bir tüccar, ticaret amacı ile gelmiş olduğu Anadolu'da vefat etmiş ise eşyası ve malları ne olmaktadır?

Yukarıda belirtilen Osmanlı adalet anlayışının değişmediğini görüyoruz. Rumeli ve Anadolu'ya ticaret amacı ile gelen acem tüccarlarından biri vefat ettiğinde *muhallefâtına* müdahale edilmesi istenmezdi. Bu mahallefat, az veya çok her ne ise, varislerine verilmeli, eğer tüccarın vefat ettiği yerde mirasçısı yok ise *muhallefât* kendi ülkesindeki mirasçısına teslim olunmalıydı. Bu konuda Sultan II. Mustafa'nın fermanına uyulması ve bir örneğinin sicillere geçirilmesi,

---

4) Ay.yer., s. 71

5) Ahmed Refik, *Onuncu Asr-ı Hicri'de İstanbul Hayatı (1495-1591)*, İstanbul 1988, s. 104.

Rumeli ve Anadolu'daki hakimlerin, beytü'l-malcilerin vb. buna karışmaması her yerde duyurulmuştu(6).

I. Mahmud (1730-1754), 16 Ekim 1736 tarihli fermanında, kendisinden önceki sultanların, babası II. Mustafa (1695-1703) ve amcası III. Ahmed'in (1703-1730) bu konuda aldıkları kararı, uygulamayı sürdüreceğini ilan etmişti(7). Nitekim fermanında "ölen Acemlerin mallarının yanlarındaki tüccarlara teslim ettirilmesini, beylerbeyi, mütesellimler, voyvodalar, eminler, amiller, gümrukçüler ve diğer ehl-i örf tarafından asla müdahale olunmaması" ni buyurmaktaydı(8).

Ancak, bizi bu çalışmayı yapmaya yöneltten, 17 Mayıs 1724 tarihli tereke defterlerinden(9) "Fi'l-asl memleket-i İran'dan İsfahan karyelerinden Culfa karye ahalisinden olup, Medine-i İzmir'de Kassâb Hızır Mahallesinde vâki handa ticaret vechi üzere misâfireten sakin iken bilâ-varis mürd olan Mâlar nam Acem-i ermene tüccarın emvâl ve erzâk-ı her ne ise mirî içün ahz ve kabz olmak üzere gümruk emini kullarına emr-i şerif" verdiğini öğreniyoruz. Aşağıdaki satırlarda bunun nedenlerini araştıracağız ancak daha önce terekeyi incelemeliyiz.

İranlı Ermeni Tüccar Mallar'ın Terekesi

Başbakanlık Devlet Arşivlerinde Cevdet Maliye tasnifinde "defterli, arz, hüccet" olarak kayıtlı bulunan (no: 10221) Mâlar'ın terekesi, 41 X 58 cm ebatında, tek sayfa halinde, 25 Şaban 1136/ 19 Mayıs 1724) tarihli bir belgedir.

A- *Semen-i eşya* : Defterde önce, Mâlar'ın vefatı ile ardından bıraktığı mal ve eşyalardan İzmir'de satışı yapılanlar (*semen-i eşya*), teker teker yazılıarak, herbirinin akçe üzerinden değeri (gerektiğinde

6) Bursa Şerîye Sicilleri B, 153/369, varak 119. Nakleden: Yûcél Özkaya, XVIII. Yüzyılda Osmanlı Kurumları ve Osmanlı Toplum Yaşantısı, Ankara 1985, s. 151.

7) Çankırı Şerîye Sicilleri 11, s. 117, nakleden: Ay. yer., aynı yer.

8) Burdur Şerîye Sicilleri 198, s. 340, nakleden: Ay.yer., aynı yer.

9) Cevdet Maliye 10221, 25 şaban 1136/19 Mayıs 1724 tarihli arz, hüccet.

birim fiyatı ve ağırlığı ile birlikte) belirtilmiş, toplam değer ayrıca guruş olarak da verilmiştir. Semen-i eşya toplam 357.117 akçe veya 2976 guruş 19 para'dır. Ancak zaman zaman hesap hataları yapılmıştır. Bu nedenle tam sayı değildir.

Satışı yapılan mal ve eşyalar defterde, ayırım gösterilmeksızın gelişigüzel sıralanmıştır. Bunları kabaca beş grup altında toplamak mümkündür: 1) Kumaşlarla, kuşak yastık gibi tekstil ürünleri 2) Altın zincir, bilezik gibi değerli ziynetler 3) Gümüş eşyalar 4) Kullanılmış (*köhne*) her türlü giysi ve eşya 5) Çeşitli ev eşyası, araç ve gereç ile türlü malzeme.

Birinci grup olarak ayırdıklarımız, herbiri farklı miktarda, geremsûd, alaca, kutnu, alaca kutnu, basma, yemeni (peştemal ve bohça), atlas, dârâyî, hassa, boğası, hâtâyî, bez, peşm-î, üskülü, Kayyîmhâne, evrehşâhi, ağabani ve bafta gibi kumaşlarla; kuşak, üstlük, ehram, çarşaf, yastık, telli mule gibi farklı tekstil ürünlerinden oluşmaktadır. Hepsi toplam 264.819 akçe değerinde olup bunun 87.360 akçesi telli mule, 91.200 akçesi Hollanda çukasından yapılmış olan yastıkların karşılığıdır. XVIII. yüzyılda, en azından İzmir'de tükedildiğinden emin olduğumuz kumaşların adları ve fiyatlarını içeren veriler özellikle tekstil tarihi açısından oldukça önemlidir*.

İkinci grupta topladıklarımız, değişik ağırlıklarda (miskâl olarak verilmiştir) altın zincir (5 adet), altın düğmeler, altın bilezik ve mercan dizilerinden (131 adet) oluşmakta olup, tümü 44.244 akçedir. Bunun 40.334 akçesi altın ziynetlerin ve düğmelerin karşılığıdır.

Üçüncü gruptakiler, ağırlıkları (direm olarak) kaydedilen, kahve ve bardak kılıfı-zarf- (12 adet), bakraç, na'l-beki (3 adet), kandil ve kılıçtan ibaret gümüş eşyalar olup, toplam 32.512 akçe değerindedir.

---

* Biz burada tekstil ürünlerinin tanımlarına girmeyeceğiz. Ancak bir noktaya açıklama getirmek gerekmektedir. *Telli mule*, Hint veya İngiliz pamuk ipliği olabileceği gibi (H.İnalçık, "Osmanlı Pamuk Pazarı..", ODTÜ Gelişme Dergisi, 1979-80 özel sayı, s. 45), kumaş ismide olabilir (Adana yöresinde entarilik basmaya mile denilmektedir: Mine Esiner Özer, "Türkçe kumaş Adları", Tarih Dergisi, XXXII (Mart 1980/81) s. 327).

Dördüncü gruba koyduklarımız, belgede kullanılmış (*köhne*) olarak belirtilen, çamaşır, entari (3 adet) kuşak (3 adet), gömlek (7 adet), hamam gömleği, kaftan (8 adet), kalpak, kürk (2 adet), yağmurluk gibi giysilerle; çarşaf (6 adet), yorgan (2 adet), yatak (2 adet), yasdık ve kilim gibi eşyalar olup, toplam 10.554 akçe değerindedir.

"Mâlar'in sağlığında kullanmış oldukları" ve "ticaret mali olanlar" şeklinde kesin bir ayırım yapılamadığından, hepsini beşinci grupta topladığımız, ev eşyası, araç ve gereçleri ile türlü malzemeye gelince, bunlar ibrik ve leğen (2 adet), fener (2 adet), maşrapa, havan, sandık (4 adet), nargile, ayna (3 adet), mangal, havan, içki ve kahve ibriği, kandil, saat, tabanca (3 adet), tüfek (3 adet) kaytan (?), deri ile "bir miktar" şeklinde belirtilen, kitap, boncuk, çaklı ve hırdavattan oluşmakta olup, hepsinin toplam değeri 19.355 akçedir. Bu son veriler özellikle sosyal tarih araştırmacıları açısından ilginçtir.

B- *Nukûd ve zîmem* : Semen-i eşya'dan sonra, nakit paralar (*nukûd*) ile alacaklardan toplanabilenler (*zîmem*) yer almaktadır. Bunların toplam değeri 36.056,5 guruştur.

Cedid zolta (30033 adet), fındık altın (173 adet), yıldız altın (132 adet) Mısır zincirlisi (118 adet), tuğralı altından (4 adet) oluşan nakit paraların değeri 23.838,5 guruş 14 paradır(10). Zimeme gelince,

-
- 10) Bilindiği gibi 1691 tarihinden itibaren aktif para olarak *zolata* (*zolta*) ismiyle yeni Osmanlı guruşları darbedilmeğe başlamıştır. Aslen bir Polonya parası olan zolota "esedi (aslanlı) guruş" un 2/3 ağırlığında ve içinde % 40 bakır olan gümüş bir paraydı. Yarısına esedi guruşun 1/3 ü olduğundan *sülüs* deniyordu (Ahmet Tabakoğlu, *Gerileme Dönemine Girerken Osmanlı Maliyesi*, İstanbul 1985, s. 282); Altın paralara gelince, Tabakoğlu'na göre (a.g.e., s. 283) devletin saptadığı kur çoğu zaman piyasa kurunun altında kaldılarından, bu değerli maden, altın, Mısır ve İran'a akmaktaydı. Altın akışını önlemek isteyen defterdarlık, bu madenden mammul paraların değerini zaman zaman piyasa fiyatına yakın bir şekilde tanımlıstır. Bu nedenle altın standartları defalarca değiştirilmiş ve 1703 yılında *tuğralı*, 1713 de *zincirli*, 1716 da *fındık* ve 1729 yılında *zer-i mahbub* adı verilen paralar darbedilmiştir. Aynı yazara göre İran kaynaklı altınların da yerli paralar haline getirilmesi için Tebriz, Tiflis ve Revan darbhaneleri Lale Dönemi'nin sonlarına kadar çalışmışlardır.

anlaşıldığına göre, Mâlar'ın piyasadan 26.920 guruşluk alacağı vardır. Ancak borçlulardan kimisi daha önce vefat ettiği; kimisi de iflas ederek şehri terkedip başka yerlere gitmiş olduğu için, ilgililer alacaklarının yalnız 12.218 guruşunu toplayabilmiştir.

C- Terekede, satılan mal ve eşya; nakit para; tahsil edilebilen borç senetlerinin toplam değeri 39.032.5 guruş olarak belirtildikten sonra, bundan yapılan gerekli harcamalar ve alınan vergiler gösterilmektedir. Yapılan harcamalar ve alınan vergiler (*minha el-ihrâcât*) toplam 3082.5 guruş olup dökümü şöyledir:

. Cenaze masrafları (<i>techiz ve tekfin</i>)	50	guruş
. Han odasının kirası (<i>oda ıcaresi</i>).....	80	"
. Üç hizmetkârinin yıllık ücreti.....	90	"
. Üç hizmetkâr tarafından Mâlar'a emanet olarak bırakılan.....	150	"
. Mâlar tarafından ödenmekte olan 19 fakirin cizyesi.....	82.5	"
(14 adet evsat, 5 adet edna <i>temmet</i>)*		
. Bornova'da, kaldığı evin kirası.....	60	"
. Dellaliye.....	60	"
. Adet üzere alınagelen resm-i kısmet, kassamiye, kâtibe vb. gibi masrafların toplamı.....	1500	"
. Gümrük emini resmi.....	1000	"
. Ekmekçiye ödenen borç.....	10	"

Minha el-ihrâcât bölümünde, gümrük emininin (İshak Ağa) hüccet üzerindeki tastik ve imzasından sonra, terekeden, yapılan harcamaların çıkarılıp arda kalan 35.950 guruşun toplam olarak belirtildikten sonra sah kaydı çakıldığı görülmektedir.

Bundan sonraki kısım İzmir kadisinin arzıdır. Kadi, önce terekeden İzmir'de satılmayıp, aynı olarak İstanbul'a gönderilen

---

* 1696-7 yılının cizyelerine göre haseplanmış olmalıdır. âlâ 1200 akçe, evsat 600 akçe, edna 300 akçe (A. Tabakoğlu, *Gerileme dönemine girerken Osmanlı Maliyesi*, İstanbul 1985.s. 141).

esyalar ile toplanması mümkün olmayan borç senetlerini (zimem) belirtmektedir. Bunlar sırasıyla zümrüt taşlar (30 adeti küçük olmak üzere toplam 34 adet), altın yüzük (üstü mühürlü, 2 adet), zümrüt yüzük (2 adet) gibi ziynet ve mücevherler, değerli bir çift buhurdan ile gülâbdan; 14.702 guruş kıymetindeki borç senetleridir.

İmzasının altında, Mâlar'a ait *müfredât defteri* hakkında bilgi veren kadi'nin, arzinin sonlarına doğru "mürd-i mesfurun gelen nukûdundan ikibin beş yüz guruş gümrük emini kullarının resmi için inayet ve ihsân bulunmağın mucibince kendüye verildikten sonra.." şeklinde bir açıklama yapmasından, terekeden, gümrük emini için, daha önce alınan 1000 guruşluk resim dışında (harcamalar bölümünde gösterilmişti). 2500 kuruşluk ikinci bir resim daha alındığı anlaşılmaktadır. Üzerinden alındığı nakit paranın % 6.5 ürünü oluşturan bu resmin alışlagelen bir vergi olup olmadığını şimdilik bilmiyoruz.

Bütün bu açıklamalardan sonra, sözkonusu müsadere sonucu elde edilen kazancı bir başka deyişle İzmir'den İstanbul'a gönderilenleri şöyle toplamak mümkündür: Hazineye teslim edilmek üzere 33.450 guruş değerinde nakid para; İstanbul'da satılıp karşılığının hazineye yatırılması gereken aynı eşyalar -34 adet zümrüt taş, 2 adet üstü mühürlü altın yüzük, 2 adet zümrüt yüzük bir çift buhurdan ve gülâbdan (*çiftiş*) -; Baş Muhasebe'de saklanacak, ancak daha sonra sahiplerinin bulunmasına çalışılacak, bulunduğu takdirde tahsil edilerek hazineye teslim edilmesi gereklî 14.702 guruş değerinde borç senetleri.

Savaş yılları: Osmanlı-İran-Rus ilişkileri

Sultan III. Ahmed'in, ticaret amacı ile Anadolu'ya İzmir'e gelen ve bu şehirde varis bırakmadan vefat eden Acem tüccar Mâlar'in bütün varlığını "mîri için ahz ve kabz" etmesinin nedenini anlayabilmemiz için, olayın geçtiği dönemde Osmanlı İmparatorluğu'nun ekonomik ve siyasal durumuna bakmalı, özellikle Osmanlı-İran savaşlarını hatırlamalıyız.

Bilindiği gibi 1722 yılında ayaklanan Afganların İsfahan'ı ele geçirerek Safevi şahını öldürmesiyle İran'da karışıklık dönemi başlamıştır. İran'ın komşusu Rusya'ya gelince, İzmir ve Halep'te noktalanan İran İpek yolunu, Osmanlı topraklarından uzaklaştırip ülkesine yöneltmek; İran üzerinden Hint ticareti yapmak isteyen Çar

Büyük Petro, bölgede çeşitli girişimlerde bulunmaktadır. Örneğin daha 1717 yılında, İzmir'in hatırı sayılır Ermeni tüccarlarından biri adına düzenlenen bir buyrultu ile, İran ipek ticaretini ellerinde tutan Ermenilere Rusya yolunu açmıştır.

1718 yılında Pasarofça Anlaşmasını imzalayan Osmanlı İmparatorluğu, Doğudaki bu gelişmelere seyirci kalmamıştır. 1723 yılında İran'a savaş ilan eder ve bu ülkeye karşı üç ayrı cephede yürüttüğü harekâtını sürdürmek için gerekirse Rusya'ya karşı da savaşmağa karar verir (Ocak 1724). İncelemiş olduğumuz terekenin yazıldığı tarihte (19 Mayıs 1724), Osmanlı kuvvetleri Tebriz önündedir (Mayıs 1724). Bir ay sonra da (24 Haziran 1724), İran'ı işgal etmek amacıyla meşhur Osmanlı-Rus anlaşması imzalanır(11).

Bu siyasi şartlar altında, vefat ettiği yerde, İzmir'de mirasçısı olmayan Acem tüccar Mâlar'ın muhallefâtının kendi ülkesindeki mirasçısına teslim edilmesi düşünülebilir mi? Kaldı ki Osmanlı Devleti'nin buhranlı dönemlerinde müsadelerin arttığı bir gerçektir. Örnek olarak özellikle 1683-1699 veya 1695-1703 dönemlerini verebiliriz(12). Avusturya ile yapılan savaş dönemi kadar olmasa dahi

---

11) Münir Aktepe, *Osmanlı-İran Münasebetleri ve Silâhsör Kemâni Ağa'nın Revân Fetihnamesi*, İstanbul 1970, s. 17-23; I. Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, IV/I, Karloşça Anlaşmasından XVIII. Yüzyıl Sonlarına Kadar, Ankara 1978, s. 172-203; Constantin Economos, *Etudes sur Smyrne* (Yunancadan çeviren B.F. Slaars), İzmir 1868, s. 145; Savary des Bruslons, *Dictionnaire du Commerce*, Paris 1741, "soye" (ipek) maddesi, s. 200; Paris Millî Arşivi, Marine B 7 272, 5.9.1717 tarihli mektup; L. Lockhart, *The fall of the Safavi Dynasty and the Afghan occupation of Persia*, Cambridge 1958, s. 59; G. Zeller, *Histoire des Relations Internationales*, c. II, "les temps modernes", 2. kısım: de Louis XI à 1789, Paris 1955, s. 307; J.V. Hammer, *Osmanlı Devleti Tarihi* c.14, İstanbul s. 57; A. Tabakoğlu, a.g.e., s. 291.

12) A. Tabakoğlu, a.g.e., s. 296, 297 ve not 115; Müsadere ve sistemin gelişimi yaygınlaşması konusunda ayrıca bk: Cavid Baysun, *İslâm Ansiklopedisi* "musâdere" maddesi, c. VIII, s. 669-673; Ahmed Mumcu, *Osmâni Devletinde siyaseten katlı*, Ankara 1985 s. 151 ve 158; İran ve İran ticareti ile ilgili olarak: Jean-Louis Bacqué Grammont, "Etudes turco-Safavides, 1. Notes sur le Blocus du Commerce Iranien par Selim 1 er", *Turcica*, VI, 1975, s. 68-88; a.g.e., "Notes sur une saisie de soies d'Iran en 1518", *Turcica*, VIII/2, 1976, s. 237-253. C. Baysun konu ile ilgili çalışmasında önemli bir noktaya işaret etmektedir: "Mehmet IV....Hasan-kaleli Kızıl Ali adlı tâcîrine önce hazineye alınan terekesini sonradan ortaya çıkan vârisine verdirmiştir" (s. 674).

İran savaşları sırasında da Osmanlı devletinin mali sıkıntı içinde olduğu görülmektedir. İstanbul, 1724 yılı iltizam bedellerini, bazı bölgelerden (örneğin Ankara'dan) daha şubat ayında, peşin olarak ödemelerini talep etmiştir. 1726 yılına ait belgelere göre, İran savaşları sırasında hazinenin altın ve iyi, sağlam para rezervlerinde tehlikeli bir azalma olduğu açıklıktır. Devlet, hazineye altın girişini sağlamak için, toplanan gelirlerin 1/4 ünün mutlaka altın, geriye kalanının da *zolota* ve *yeni pâre* olarak ödenmesini istemektedir(13). Bu koşullarda, varis bırakmadan vefat eden Acem tüccarın mirasının, hazineye alınmış olmasının nedeni konusunda, savaş faktörünün ilk planda düşünülmesi gereğini sanıyoruz(14).

Sonuç

İzmir'de varis bırakmadan vefat eden ve muhallefâti hazineye alınan İranlı ermeni tüccar Mâlar'ın kimliği hakkında şunları söyleyebiliriz: İsfahan'ın Culfa karyesinden(15) Anadolu'ya ticaret

---

13) A. Tabakoğlu, *a.g.e.*, s. 125, 126 ve not 19; Y. Özkaya, *a.g.e.*, s. 96.

14) XVIII. yüzyılda Osmanlı ekonomisinin savaşlarla ilişkileri, mali organizasyona ait niteliklerini ne ölçüde etkilediği konusunda bk: Mehmet Genç, "XVIII. yüzyılda Osmanlı Ekonomisi ve Savaş", *Yapıt*, 49 (Nisan-Mayıs 1984), s. 52-61.

15) Culfa (Ermence Julay, fransızca Djulfa) Aras Nehri'nin solunda *Golt'*n bölgesinde yer alan ve XVII. yüzyılda yıkılan bir şehirdir. Günümüzdeki Culfa şehri ise, eski şehrin bulunduğu yerde değil çok aşağıdadır. 1. Şah Abbas'ın (1587-1628) Culfali zengin ve ermeni burjuvazisi (*hocaları*) ile özel bir anlaşma yaptığı bilinmektedir. Şehir halkın bir kısmı ile birlikte İsfahan'a yerleşen bu zengin ermeni tüccarlar, kendilerine tanınan muafiyetlerden yararlanarak, ticari etkinliklerini artırırlar ve kısa bir süre sonra da İsfahan'ın kenarında, XVII. yüzyılda doğu ticaretinin merkezlerinden biri olacak olan, Yeni Culfa (Nor Julay) isimli mahalleyi kurarlar. (Kéram Kévonian, "Marchands Arméniens au XVII e siècle. A propos d'un livre arménien, publié à Amsterdam en 1699", *Cahier du Monde russe et soviétique*, XVI (2), Nisan-Mayıs 1975, s. 210, 224 ve not 3. Terekede adı geçen "Culfa nam Karye" yukarıda anlatılan kenar mahalle olmalıdır; İzmir'deki ev kiralrı konusuna gelince, Yeni sadrazam Damad İbrahim Paşa'nın göreve başlamasından (1719) sonra İstanbul'a gelen Rus elçisi ve maiyeti halkın oturmalrı için Galata'da dörtyol ağzında kiralanan 22 evin kirası için günde 1542 gurus ödediği bilinmektedir (Ziya Karamürsel, *Osmanlı Devletinin*

amacı ile gelen Mâlar, 19 Mayıs 1724 tarihinden önce, İzmir'de "misafireten" bulunduğu sırada, Bornova'da kiralık bir evde oturmakta, ticari işlerini şehir merkezinde kiralamış olduğu bir han (16) odasında yürütülmekte idi. Ayrıca üç adet hizmetkâr kullandığı ve 19 fakirin cizyelerini ödemekte olduğu da bilinmektedir. Hizmetkârların ticâri işlerinde Mâlar'a yardımcı oldukları büyük bir olasılıktır.

Acem tüccar Mâlar'ın İzmirde kumaş ticareti yapan bir sarraf olduğunu düşünmek mümkündür(17). Hatırlanacağı gibi terekeden satışı yapılan 2976 guruşluk eşya ve malin 2813 guruşu, kumaslar (2206 guruş), altın zincir ve düğmelerle (336 guruş) gümüş eşyalardan (271 guruş) oluşmaktadır.

Diğer taraftan Mâlar'ın terekesindeki 23.838,5 guruş değerindeki nakid paranın, nerede ise tamamının (21.522 guruşu) yeni

---

mâli tarihine bir bakış, Ankara 1989, s. 53) Bu durumda sözü edilen evlerden birinin kirası 70 guruş olmaktadır. Mâlî'ın Bornova'daki evinin kirası 60 , İzmir şehir merkezindeki han odasının (bk. not 16) 80 kuruş olduğunu hatırlarsak, İzmir'deki kiralara hakkında çok genel de olsa bir fikir edinmek mümkündür.

16) Terekede "Kassâb Hızır Mahallesinde saadetlü Kapudan Paşa Hazretlerinin bina eylediği han" şeklinde tanımlanan hanın, Münir Aktepe'nin, Köprülü Mehmed Paşa'nın damadı ve kaptan-ı deryalik da yaptığı bilinen sadrazam Merzifonlu Kara Mustafa Paşa'nın, 1718 tarihinden önce yaptırdığını düşündüğü Kara Mustafa Paşa Hanı, olduğunu, sanıyoruz. Aynı yazara göre, bu han, eski Kasab Hızır Mahallesinde -bugünkü Balcılarçı'nde- yer alan, kesin olarak sadrazam Merzifonlu Kara Mustafa Paşa'nın yaptırdığı bilinen hamamın, yanında veya yakınında bulunuyordu. Son zamanlarda bu han ve hamamın birleştirilerek Yeşil Daireli Çarşısı'nın meydana getirilmiş olduğunu tesbit eden Aktepe'ye göre, birçok yerlerde, bölmeler, ara duvarlar kaldırılmış, yeniden ilaveler yapılarak bir nevi pasaj oluşturulmuştur ("İzmir Hanları ve Çarşları Hakkında Ön Bilgi", *Tarih Dergisi* 25 (Mart 1971), s. 109, 113 ve 129) Kemeraltı'nda Havra Sokağı'na gelmeden önce cadde üzerinde bulunan bu pasaj, halen (1990) etkinliğini sürdürmektedir.

17) Bu gibi tüccarlarla XVI. yüzyıl sonlarından itibaren karşılaşılıyor olmalı. Nitekim Necibe Sevgen "bezîrgân, sade tâcir değil, aynı zamanda sarrafur. Bu adamlar bir taraftan kumaş satar, öte yandan sarraflık ederlerdi" yorumunu XVI. yüzyıl sonu belgelerini incelerken yapmaktadır ("Nasıl Sömürüldük, Sarraflar", *Belgelerle Türk Tarihi Dergisi*, c. 20, sayı 44, s. 70)

zolota (30033 adet) oluşu da önemli bir noktadır. Zirâ III. Ahmed döneminde İmparatorlukta altın ve gümüş kaçakçılığının arttığı ve bu konuda rol oynayanlar arasında bezirgânların, Acem tüccarlarının da bulunduğu (18); Acem tüccarların kazanç amacı ile bütün yeni basılan zolataları toplayıp memleketlerine götürdükleri ve orada abbası ile değiştirdikleri bilinmektedir(19). Mâlar'ın bu gibi etkinlikleri olup olmadığını bilmiyoruz ancak arında bıraktığı servet kümümsenemez (20): 48.152 guruş (nakit para ve borç senetleri) veya tuğralı altın hesabyle 14.816 tuğralı altın(21); ayrıca 34 zümrüt taş, 2 zümrüt yüzük, 2 mühürlü altın yüzük; değerli bir çift buhurdan ve gülâbdan.

- 18) Bir örneği İzmir kadısına da gönderilen 1717 tarihli fermandan şunları okuyoruz: "Memâlik-i Mahrusamda hasıl olan altın ve gümüşü, tüccardan bazlarının toplayıp Erzurum, Gümüşhane, Killî, İsmail, Selânik, İzmir ve Payas iskelelerinden, İstanbul ve Tokat'tan Acem diyarına ve saire yerlere nakledip kezalik sikke-i Hümâyunumla damgalı çeşitli paraları Ferman-i Hümâyunumla götürmeleri, Gümüşhanedeki işçilerin ellerindeki gümüş külçelerini acem bezirgânlarına sattıkları memleketten altın ve gümüş darlığına sebep olmaktadır. Bunun için başka yerlere külçe ve basılı olarak altın ve gümüş nakleden tüccarı bu işten menederek... ve bir dirhem külçe veya para halinde altın ve gümüşün nakline ka'iyetle mani olunacak ve rast gelinenler zaptedilerek... gizli ve aşıkâr bu gibi ticareti iş edinenleri himaye eder külçe ve basılmış altın ve gümüşü memleket dışına kaçirmalarına göz yumarsanız memleket zararına haraket ettiği için..." (N. Sevgen, "Nasıl Sömüründük", *Belgelerle Türk Tarihi Dergisi*, c. 19, s. 41, s. 66; Ayrıca bk. B.S. Baykal, a.g.e., s. 49)
- 19) Z. Karamürsel, a.g.e., s. 53; Zolata için bk. not 10)
- 20) 1703 Edirne olayı'ndan sonra idam edilen güçlü Şeyhüllâlâm Feyzullah Efendi'nin müsadereye konu olan malî nakid olarak 49.360.540 akçe idi (A. Tabakoğlu, a.g.e., s. 297). Bir guruş 120 akçe olduğuna göre (Bekir Sıtkı Baykal, "Osmanlı İmparatorluğu'nda XVII. ve XVIII. yüzyıllar boyunca para düzeni ile ilgili belgeler", *Belgeler* 17(1988), s. 62. İncelemiş olduğumuz terekede de böyledir) bunun karşılığı 411.345 guruştur. Mâlar'ın terekesi ile karşılaştırabilecek daha ilginç veriler buluncaya kadar şimdilik bu veri ile yetiniyoruz.
- 21) Burada, 22 temmuz 1721 yılındaki yeni düzenlemelere göre, en değerli ve 390 guruş kıymetindeki "zencirlü ve müdevver tuğralı İstanbul altını" sözkonusudur (Bekir Sıtkı Baykal, a.g.e., s. 62; Yücel Özkaya, a.g.e., s. 281). İncelemiş olduğumuz terekede nakid paralar içinde yer alan 9 adet "tuğralı altın" ise, her biri, yaklaşık 300 akçe değerinden hesaplanarak, karşılığının 22.5 guruş 5 para olduğu belirtilmiştir.

لر و میخانه هایی که در آنها از این اتفاق خبر داشتند، بسیار شوک شدند و از اینجا آغاز شد که این اتفاق را در میان مردم از پیش معرفت نداشتند.

مکتبہ میرزا جعفر

TEREKE

Cevdet Maliye 10221 (25 şaban 1136/ 19 Mayıs 1724)

Arz/hüccet

Fı'l-asl memleket-i İran'da İsfahan karyelerinden Culfa nam karye ahâlisinden olup medine-i İzmir'de Kassâb Hızır Mahallesi'nde saadetli kapudan Mustafa Paşa hazretlerinin müceddeden bina eylediği handa ticâret vechi üzere misâfîren sâkin iken bundan akdem bilâ-vâris mürd olan Mâlar Acem-i Erməninin muhallefâtı tahrîr ve defteriyle der-i devlet medâra ırsâliyçün bu fakîre ve gümruk emini tarafına sâdir olan fermân-ı cihânmutâ' mucibince bu fakîr dahi hâlik-i mesfûrun han-ı mezbûrda vâki' odasına varub medine-i mezbûrede hâlâ gümruk emini Es-seyyid İshak Ağa ve voyvoda Yamak Mustafa Ağa ve sair ayân-ı vilâyet ma'rifetiyle tahrîr ve fûrûht olunan tereke-i hâlike-i mesfûredir ki ber-vech-i âti zîkr olunur tahrîren fi'l-yevmi'l-hâmis ve'l-işrîn şehr-i Şa'bânü'l-muazzam li-sene sitte ve selasin ve mie ve elf.

Çiçekli geremsûd		Alaca-i Haleb		Basma yemeni	
Aded	Fl	Adet	Fl	Adet	Fl
5	600	4		2	150
Baha		Baha		Baha	
3000		600		300	
Taraklı kutnu		Leğen maa ibrik		Sın zarf	
Aded	Fl	Aded		Aded	Direm
6	600	1		6	72
Baha		Baha		Baha	
2400 (Hesap hatası)		600		2043	
bunda böyle: HH)					
Piştol tabanca		Köhne kuşak		Alaca kutnu-i Haleb	
Çift		Adet		Aded	Fl
1		3		9	600
Baha		Baha		5400	
2400		200			

<u>Kırmızı Atlas</u>	<u>Beyaz Kayıymhâne</u>	<u>Evrenşâhi</u>
Bir(?)	Aded Fi	Bir(?)
Baha	4 430	Baha
1500	1290 (HH)	5552
<u>Def'a alaca-i Haleb</u>	<u>Şem'i fener</u>	<u>Sehâmî kutnu</u>
Aded	Aded	Aded
3	2	1
Baha	Baha	Baha
1115	135	724
<u>Köhne yasdık</u>	<u>Destär-i Haleb</u>	<u>Köhne çarşab</u>
Aded	Aded	Aded
5	16	2
Baha	Baha	Baha
450	1360	232
<u>Köhne yorgan</u>	<u>Köhne kilim</u>	<u>Beledî yasdık</u>
Aded	Aded	Aded
1	1	2
Baha	Baha	Baha
800	80	131
<u>Köhne döşek</u>	<u>Def'a Evrenşâhi</u>	<u>Taraklı alaca</u>
Aded	Bir (?)	Aded
1	1	1
Baha	Baha	Baha
301	400	400
<u>Selâsin destâr</u>	<u>Sağır makreme</u>	<u>Def'a döşek</u>
Aded	Aded Fi	Aded
3	4 30	1
Baha	Baha	Baha
900	120	150

<u>Kalay maşraba</u>	<u>Beyaz kelle-büs</u>	<u>Al. hassa</u>
Aded	Aded Fl	Aded Fl
1	2 250	2 265
Baha	Baha	Baha
120	500	530
<u>Köhne kaftan</u>	<u>Köhne entari</u>	<u>Bir mikdar boncuk</u>
Aded	Aded	Baha
2	2	236
Baha	Baha	
1400	600	
<u>Beyaz boğası</u>	<u>Elvan boğası</u>	<u>Basma yasdık</u>
Aded Fl	Aded	Aded Fl
3 332	30	12 240
Baha	Baha	Baha
696 (HH)	4400	2880
<u>Yemeni destmäl</u>	<u>Deve tüyü mintan(kaytan?)</u>	<u>Sim Zarf</u>
Aded	Aded	Aded Direm
6	9	6 85
Baha	Baha	Baha
250	240	2100
<u>Def'a alaca-i Haleb</u>	<u>Hatayı-i Haleb</u>	<u>Bir mikdar çaki</u>
Aded	Aded	Baha
1	2	196
Baha	2550	
150		
<u>Def'a al kayyimhâne</u>	<u>Pesm-i Haleb</u>	<u>Beyaz çiçekli boğası</u>
Aded Fl	Aded Fl	Aded Fl
5 200	3 351	3 310
1000	1053	Baha
		630 (HH)

<u>Helâli kuşak</u>		<u>İşleme kolan</u>		<u>Köhne kaftan</u>	
<u>Aded</u>	<u>F1</u>	<u>Aded</u>		<u>Aded</u>	
4	120	1		4	
Baha		Baha		Baha	
436	(HH)	205		1110	
<u>Altun zincir</u>		<u>Beyaz çarşab</u>		<u>Sandık</u>	
<u>Miskal</u>	<u>F1</u>	<u>Aded</u>		<u>Aded</u>	
25	430	2		1	
10770	(HH)	560		240	
<u>Basma suret</u>		<u>Defa suret</u>		<u>Bir mikdar kütüb</u>	
<u>Aded</u>		<u>Aded</u>		<u>Baha</u>	
10		2		600	
130		240			
<u>Evrenşâhi</u>		<u>Basma yorgan yüzü</u>		<u>Yemeni ve peştemâl</u>	
<u>Çift</u>		<u>Aded</u>		<u>Aded</u>	
1		3		2	
Baha		Baha		Baha	
1820		1550		390	
<u>Deri harcı</u>		<u>Köhne yağmurluk</u>		<u>Tahta sandık</u>	
<u>Aded</u>		<u>Aded</u>		<u>Aded</u>	
3		1		3	
Baha		Baha		Baha	
113		424		360	
<u>Basma yorgan yüzü</u>		<u>Taraklı alaca</u>		<u>Suret-i Haleb</u>	
<u>Aded</u>		<u>Aded</u>	<u>F1</u>	<u>Aded</u>	<u>F1</u>
1		6	600	5	400
Baha		Baha		Baha	
115		3600		2000	

Siyah boşu

Aded Fi

3 300

Baha

900

Yemeni boğça

Aded Fi

3 117

Baha

321 (HH)

Alaca-i Haleb

Aded

3

Baha

620

Sade üskülü

Aded

36

Baha

1800

Sarı kutnu-i Haleb

Aded

1

512

Bir mikdar hırdavat

Baha

100

Kırmızı boğası

Aded

2

Baha

400

Def'a yemeni boğça

Aded

1

Baha

90

Mercan dizi

Aded

131

Baha

3910

Telli mule

Zirâ'

Fi

aded 1

7 1220

Baha

8845 (HH)

Alaca-i Haleb

Aded

2 200

400

Hatayî-i-Haleb

Aded

3

Baha

1800

Felemenk bezi

Aded

1

Baha

400

Bir mikdar hırdavat

Baha

350

Taşlı cilbab (?)

Aded

1

Baha

1450

Köhne sade

Aded

4

Baha

512

Geremsûd

Aded

3

810

Sade(?)

Aded

2

Baha

662

<u>Beyaz hassa-i kebir</u>	<u>Beyaz ağabâni</u>	<u>Sade yemeni boğça</u>	
Aded	Aded	Aded	
1	2	3	
Baha	Baha	Baha	
1230	380	93	
<u>Beyaz peşmî</u>	<u>İstanbul basması</u>	<u>Sarı geremsûd</u>	
Aded	Top	Aded	
1	1	2	
Baha	Baha	Baha	
525	479	1300	
<u>Sim kaşık ve çatal</u>	<u>Sim fincan</u>	<u>Sim tepsî</u>	
Aded	Direm	Direm	
7	163	55	
Baha	Fl	Baha	
2214	22.5 (HH)	1115	
		21	
		2277	
		23	
<u>Köhne kaftan</u>	<u>Köhne entari</u>	<u>Köhne çakşır</u>	<u>köhne kalpak</u>
Aded	Aded	Aded	Aded
2	1	1	1
Baha	Baha	Baha	Baha
632	260	430	33
<u>Köhne peştemal</u>	<u>Köhne hamam gömleği</u>	<u>Sagir leğen iibrık</u>	
Aded	Aded	Aded	
1	1	1	
Baha	Baha	Baha	
40	90	220	
<u>kalay na'l-beki</u>	<u>Köhne yorgan</u>	<u>Köhne kürk</u>	<u>Beyaz iham</u>
Aded	Aded	Aded	Aded
1	1	1	1
Baha	Baha	Baha	Baha
75	200	420	90

* Sâde-rû (yüzü tüysüz, genç delikanlı) gibi okumak mümkün ise de biz bunun daha çok kumaş ismi olabileceğini düşünüyoruz.

<u>Köhne nafe kürk</u>	<u>Köhne gömlek</u>	<u>Beyaz bafta</u>
Aded	Aded	Aded
1	2	2
Baha	Baha	Baha
570	93	670
<u>Alaca-i Haleb</u>	<u>Köhne gömlek</u>	<u>Sim meç</u>
Aded	Aded	Aded
8	5	1
Baha	Baha	Baha
1680	1610	720
<u>Üslük-i Hindi</u>	<u>Harir kuşak</u>	<u>Köhne çarşab</u>
Aded	Aded	Aded
1	1	4
Baha	Baha	Baha
455	400	429
<u>Yemeni bağça</u>	<u>Dârâyî(?)</u>	<u>Sade geremsûd</u>
Aded	Çift Fl	Aded
6	2 1000	2
Baha	Baha	Baha
285	2000	1200
<u>Sim bakraç</u>	<u>Altun zincir</u>	<u>Altun düğme</u>
Vezni Fl	Miskal Fl	Miskal Fl
290 21	6 430	15 550
Baha	Baha	Baha
8460 (HH)	2520 (HH)	8500 (HH)
<u>Def'a altun zincir</u>	<u>Def'a altun zincir</u>	<u>Def'a altun zincir</u>
Miskal Fl	Miskal Fl	Miskal Fl
5 432	6 434	9 434
Baha	Baha	Baha
2150 (HH)	4116 (HH)	4094 (HH)

<u>Sim</u>	<u>kandil</u>	<u>Sim</u>	<u>tas</u>	<u>Altun</u>	<u>bilezik</u>
Direm	F1	Aded	Direm	Miskal	F1
129	19	2	203	11	360
Baha		Baha	F1	Baha	
2460	(HH)	4680	33 (HH)	4151	(HH)

<u>Sim</u>	<u>na'l-beki</u>	<u>Def'a altun düğme</u>		<u>Felemenk çukası yasdık</u>	
Direm	Aded	Miskal	F1	Aded	F1
114	3	7	550.5	8	285
Baha	F1	Baha		Zirâ'	
2403	21 (HH)	4033	(HH)	320	Baha
					91200

<u>Pirinç nargile</u>	<u>Telli</u>	<u>mule</u>	<u>Ayna-i sagır</u>
Aded	Aded	F1	Aded
1	12	420	3
Baha	Zirâ'		Baha
250	208		600
	Baha		
	87360		

<u>Temür minkale</u>	<u>Tunç havan</u>	<u>Bir mikdar çaklı</u>
Aded	Baha	Baha
1	50	150
Baha		
200		

<u>Bade ve kahve ibriği</u>	<u>Pirinç kandil</u>	<u>Sim kılıç</u>
Aded	Aded	Aded
1	2	1
Baha	Baha	Baha
300	150	4000

<u>Pandul saat</u>	<u>Kundaklı tüfek</u>	<u>Bir miktar hırdavat</u>
Aded	Aded	Baha
1	3	660
Baha	Baha	
6000	1800	

Cem'an yekûn

357 177 Yalnız üç yüz eli yedi bin yüz yetmiş akçedir

Behesâb-ı guruş

Minha

2976 Yalnız iki bin dokuz yüz yetmiş altıdır

pare 19

Nukûd ve zimemdir ki ber-vech-iâti zîkr olunur

<u>Cedid zolta</u>	<u>Fındık altunu</u>		<u>Yıldız altunu</u>	
Aded	Aded	Fi	Aded	Fi
30033	173	400	132	375
Behesâb-ı guruş	<u>Behesâb-ı guruş</u>		Baha	guruş
22522	569	Pare 9	401,5	(HH)
<u>Mısır zincirlisi</u>		<u>Tuğrah altın</u>		
Aded	Fi	Aded		
92	330	9		
Baha	guruş	Baha	guruş	pare
252	(HH)	22,5		5
<u>Def'a zincirli</u>	Zimem-i nâsda mümkün-ül husul olub ber-muceb-i temmessükât tâhsil olunan			
Aded	Fi	baha		
26	330	12218	guruş	
Baha	guruş			
71,5				

Cem'an yekûn-i ----- zimem ve nukûd

36056,5 Yalnız otuz altı bin ellî altı buçuk guruşdur

Cem'an yekûn----- semen-i eşya ve nukûd ve zimem

39032,5 Yalnız otuz dokuz bin otuz iki buçuk guruşdur.

Minha-----el-ihrâcât

Techiz ve teknin	Handa sakın olduğu oda icaresi	Üç adet hidmetkarının
Baha	Baha	senevi ücreti
50	80	Baha
		90

Ve yine hidmetkarların hâlik-i mesfûra emânet vaz' ettikleri

Baha
150

Fukara içün aldığı on dört evsat ve beşer aded edna cizye kağıdı temmet(?)

Baha
82.5

Birûnâbâd'da sakın olduğu hane icaresi	Dellaliye ber-mucib-i emr-i âli
Baha	Baha
60	60

Resm-i kismet-i adı ve kassamiye ve katibe ve kaydiye ve sair mesarif

Baha
1500

Resm-i emin-i gümrük etmekçiye deyn-i müsbit	Cem'an yekûn----ihrâcât
Baha	Baha
1000	10
	3082.5 Yalnız üçbin
	seksen iki
	büyük guruşdur.

----- el-mezbûr Es-Seyyid İshak Ağa'ya (?) el-bâkı

Baha

35 950 Yalnız otuz beş bin dokuz yüz ellî guruşdur

Sah.

Tereke-i hâlike-i mesfûreden bey' olunmayub aynıyle pâye-i serîr-i
âlâya ırsâl olunan eşyadır ki berveh-i âti zikr olunur.

Dört aded kebir ve otuz aded sagîr zümürrûd taş

Aded 34 Yalnız otuz dördür

Ve çift iş buhurdan ma' gülâbdân
Aded 1 Yalnız bir çiftdir.

Altun hatem
Aded 2 Yalnız ikidir.

Yapılmış zümürrüd yüzük
Aded 2 Yalnız ikidir.

Mümteni-ül-husûl olup ashâbinin kimisi müflisen mûrd ve kimisi müflisen diyâr-ı âhere firâr idüb nâ-bûd ve nâ-bedi olmağla bir tarikiyle tahsili kabil olmayan on dört bin yedyüz iki guruş zimemin temmessükâti, memhüren ırsâl olunduğu bu mahalle kaydı.

Hurrire bi-marifeti'l-abdi'l-fakir ileyihi azza şânehu
Taalâ Yusuf Evliyâ el-kadî bi-medine-i İzmir el-mahrûsa
Gufire'lehu

Mühür

Telhis mucibince mahalline kayd ve teslim-i
hazine ettirile(?)

Arz-ı bendeleri budur ki

Fî'l-asl memleket-i İran'dan İsfahan karyelerinden Culfa nam karye ahâlisinden olup medîne-i İzmir'de Kassâb Hızır Mahallesi'nde vâki'handa ticâret vechi üzere misâfiren sâkin iken bîlâ-vâris mûrd olan Mâlar nam Acem-i Ermeni tüccarın emvâl ve erzâkı her ne ise mîri içün ahz u kabz olunmak üzere gümruk emini ağa kullarına emr-i şerîf verilmiştir. Mûrd olan mesfûr Mâlar nam Acem-i Ermeninin mûrd oldukdan sonra yanında zuhûr iden eşyası ol tarafda fûrûh olunub, iki bin dokuz yüz yetmiş altı guruş hâsil olub ve bundan başka zuhûr iden nukûd ile zimem-i nâsda olup temmessükât mucibince mümkün-ül-husûl olan yerlerden tahsîl olunan akçe ile bî'l-cümle eşya bahâ ve nukûd ve zimeminden otuz dokuz bin otuz iki buçuk guruş hâsil olub meblâg-ı mezbûrdan techiz ve tekfin ve sâkin olduğu oda icâresi ve deyn-i müsbit ve resm-i âdi üç bin seksen iki buçuk guruş ihrâcâtı fûrû-nihâde oldukdan sonra otuz beş bin dokuz yüz ellî guruş nukûd ile dört aded kebir ve otuz aded sagîr zümürrüd taş ve çift işi bir aded buhûrdan maa gülâbdân ve iki altın hâtem ve iki aded yapılmış zümürrüd yüzük mümteni-ü l-husûl olub ashâbinin kimi müflisen mûrd ve kimisi diyâr-ı âhere firâr idüb bir tarîk ile tahsili kâbil olmayan on

dört bin yediyüz iki guruş zimemin temessükâti İzmir gümrüğü emini İshak Ağa kollarına (silik) teslim ve ırsâl olunduğuna İzmir kadısı arz gönderdiği memhûr müfredât defteridir ve mürd-i mesfûrun gelan nukûndan iki bin beşyüz guruşu gümrük emini kollarının resmi içün inâyet ve ihsân olmağın mucibince meblâg-ı mezbûr kendüye verildikden sonra kusûr kalan otuz üç bin dört yüz elli guruş hazine-i âmireye teslim olunub ve mahallinde fûrûht olunmayub gelen taşlar ile buhûrdân ve gülâbdân ve yüzükler dahi bu tarasda fûrûht ve hâsil olan akçesi teslim-i hazine itdirilmek ve mümteni-ül-husûl olan on dört bin yediyüz iki guruşun temessükâti dahi baş muhasebede hîfz ve tahsili mümkinûn olanları teftîş ve tecessûs itdirilüb bulunduklarında tahsîl ve teslim-i hazine itdirilmek üzere defter-i zimem temessükâti ile baş muhasebeye kayd ve teslim-i hazine itdirilmek içün fermân-i âlileri buyrulmak babında fermân devletlü saadetlu sultanım hazretlerinindir.

İmza

